



11 **U P T L T (30 U P S T)**

1845

ԲՈՎԼՆԸ ԴԸԿՈՒԹԻՒՆ

ԻՒԷՆԵՆԸ, «Իտերի մը պարտականները ախտաբաններէն
 Գերմանացիները գրած խաղաղական պատշաճութեան ընդերքը
 Հոգով՝ Եւստակիոսի գեւաններէն պատշաճութեան ըրը :
 ԳԻՆԵՒԸ, «Գայիդ Ի Է ինքն ինքն խաղաղականութեան Լուսնային
 Գիւղացիներէն Խաղաղականութեան ըրը (Խաղաղիցի աւանդականութեան ըրը :
 ԻՍԻՍԵՆԸ, «Պատերազմի պարտականութեան ինքնաներ ու զոռ :
 ՆԱԽԵՆԵՆԸ, «Ինքնաներ

[illegible][illegible][illegible]

У Т. Г. Д., 10 С. 98-101

ՌԵՄԻՆԻՍԿԵՆՆԵՆԻ Կոչորը Գիւպէթ սեպտ Տին՝ Տիւնն
գտնվեալս պատճառաւ ելեւմտից պաշտօնէն հրա-
ժարիլը ընդունելուաւ, ու նոյն ելեւմտից պաշտօնը
Բքաւս սեպտ. Տին առնու. : Վաստէրոյցի պաշտօնէն
ժամանիկ ապարապեալ անու անու էլլաւ. : Վարդուդ
կոմսը՝ պաշտօննաւորաւն առ ժամանակեայ պաշե-
րեցը քիչ մը առննուան համար աստիճանէն ելեւ-
լալ՝ նոյն պաշերիցովմիւնը արտաքին գործոց պաշ-
տօնէին՝ Գիւլեւրինն կոմսին տրուեցաւ : Վարձեալ
Եպերու սրբիւրաբոր պահաց հրամանատարութենէն
հրաժարեցաւ : Եւջոյկեա բարձրադասիւ լուրդի-
կա արքիւրաբալ՝ Աղայր Տարիւղայուն ալ Աղայսը
փոխանորդութենէն հրաժարեցաւ, ու անցը փրանկ-
կարոյոս՝ Աղայսը եղբայրը դրուեցաւ :

— Ինչպէս յայտնի է բոլոր տեղութեան մէջն զրոյց քննա խիւր (չնչաւաւ), Կոյսեր Սօստի Լին տուած վճռով վերջաւեցաւ, ու աղաղակ խիւր ապառ եղաւ: Ըմոյց Լին Բիլերսոստի մեզուհը ներքին գործոյ պաշտօնեան, ուրիշ տեղութեանց սովորութեանը նման ժամոյ կամ օրութեան համար օրէնք մը հրատարակեց, որն որ խիւրեան քիւ մը չփոխութեան պատճառ եղաւ: Համոյստային ուսանողներն ու գրախաճառները առ Էհունեցան, շատ խիստ է, կըսին, ժաւաւանդ 36 ու 39 յաշուաները: Ստոյ ուսանողները ժողոված խաղաղութիւնը կըսէին, թոյց Պ. Բիլերսոստի խաղաղութեան ուսման առաւ, Պ. Հիէ Համոյստային դատաւարին մեղքով խնայող, որ առ օրէնքը ստժամոնտիւնայ է, ու բուն օրէնքը խոյհրպանոցն որտոր ապ, անոր համար հոգ չենեն, ինէ որ փոխաւելա բան կոյնէ կոնայ փոխաւել, միայն ինէ օրինաւար ծամ թով առաւարկուի: Ետը վրայ ուսանողները շատ ուրախացան, անոր համար ալ երեքորդ օրը կը բակին օրը մայրաքաղաքին համար մեծ ուրախութեան ու զինովութեան օր եղաւ, առաւելաց կաւելա Ս. Ստեփանոս մայր եկեղեցւոյն կանգակաւ սան գլուխը սեւ. կարծիր ու օրինէ Կերկոնտիւն զրոյց բացուած անտուեղաւ. որն որ բոլոր Կերկոնտիւն մէկ գլխոյ աւել միանալուն նշան էր, ինչպէս օր հիւս մտոր գերմանացիք կը բաղան: Այն օրը առաւելաց կանտուի ուսանողները հա-

մայրաքաղաքին վրայ ալ նորի դրօշը տնկած, ազգային երգեր կ'երգեին, քիչ մը ետքը տնկել մեկ տեղ՝ Ս. Ստեփանոսի հրապարակը մեծ դրօշը բարձրելու եկան, հոն էր նաեւ ազգային պահապան զորքը։ 200) հոգւոյ շափ երգիչներ իրենց ազգային երգը երգելէն ետքը՝ ստանտոններէն քանի մը հոգի ծառեր խօսեցան։ Վաղց աւելի մեծ ուրախութիւն ան ատեն եղաւ, երբ որ անկից ելելով կայսեր պալատին առջեւը եկան։ Կայսրն ու կայսրուհին պատահաւոր էլան։ Վերը ժողովող եւս կեցցէ՝ պողալուն ձոյներ սքը կը թնկացցնէր, ուսանողներուն կայմանէն Գ. Կոլլմյու կայսեր ձառ մը խօսեցաւ, որուն մէջ իրենց կայսեր վրայ ունեցած սէրը, ու հայրենեաց վրայ իրենց վերերը գնելու պատրաստութիւններն ցուցուց։ Անկէց ետքը ուսանողներէն քանի մը հոգի կայսեր հուանուած թեամբը դրօշը կայսեր առջին, որն որ անոնց ձեռքէն առաւ, ու պատահաւորէն իւր ս հանուց։ Աւարախութեան շափ շկար, ու կեցցէ՝ պողալուն վերջը չէր դար։

— Ա իննուայի լուսադիր Համագործակցի փայլ առեղևիտաթիւնը կուսաց: Ուստեցի ստորագրեցաւ: Ընդդիմէ 2ին գրեւով Քարտին 18էն մինչեւ 30ը պատահաներաւն համառոտ նկարագրի կրէ: Առ տեղեկութիւնէն կը ահանէր որ զորքն ու իր քաղէն հմուտ զորապետը մեծ դատարար ինննելու, մեջ որոշի նմանը պատերազմներու պատմութեան մեջ ինչ եղած է, ինչ թէ միտման ինքնը պիտի, հապախելոց զինուորական պատիւն ալ պահէցին, ու միտնայն քաջադատութեամբ կուտելու ու պատերազմին բարի գիտման մը առաջ պատարտութեւն Տերութիւնն ալ ամեն ձեւովէն եկածը կրէն, աստիկ զայնի գործի մը ջանքին իր կարմիրն օգնականը բարաւ: — Սպասեցաւ անի պատմութիւնը առ է: Սպասեցաւ շատերէն կիսմասայ որ 18ին Ուրանի մեջ ընդհանուր ապստամբութիւն տեսի փրփի: Երբէն 17ին իրիկուոր կայտարար 15ին բոլոր շնորհքներուն յարք հետադրով ինննուայն ստեղծի, երկրորդ որը (18ին) առաւտնոց բարձր քաղաքին ճանաչցի: Բայց առ լուրը ժողովրդականութեան իրայ ան բարի պատասխանը չորաւ, որն որ կը յաւայիին, քանի մը ժամի մեջ խռովութիւնն ու շփոթիք աճեցաւ: Օրբոր թէպէտ որդէն պատարտութեամբ էր, բայց բողոքային որոշումներէն իրեն հրամանէն կը ստանար, որովք միայն ինչաւ զինքն ինքիաւարտութեան մեջ զէնքի զորութիւնն լսանքներէն: միայր սենին: Ընդունաւ երկուորով կ'սենք, ու արդէն ժողովրդական կայմանէ յարձակումը սկսած էր, երբ որ սպարապետը աճապարեւով տնոցը կ'ստը իրարու: փայլ գեշ լուրեր ստորագրեցին կը համակեն, ու լուսքին մեջ արդէն պատմութիւնը շինելու սկսած էին: Սպարապետը զորքը պատերազմի պատարտութեւն Քաղաքը ապստամբները քաղաքին մեջ կուսապետութեան պաշտառը առին, որ հապաններուն մեծ մասը զարկելուն ու պարտիքը կողպուեցին, դիւանին մեջ մտոր ապստամբներն ու զահերիցուն փոխաւորը Օտմոնէ կ'ստը գերի բռնեցին:

II Երկեմուէ՛ք զօրսպէտը. ապարդեւանն հրամանա-
քն պտանէ՛նքեղ զարհաւ. առ աւ, ու առնն ալ իտրնն
առնեւեղսւ. Բայց ուր բաներուն մէջ բոլոր լրաց լինին
մէջ ստառիկ իւրեւ էք, պտաւս հաններէն գինեւորն
բուն փոյս հրապառնիք իր պարզէրն, ու ավնն ինչպիսի բա-

ներ, մինչև եռասյուն եղ ու ջուր կը լծ տփխին։ Այսին շարադեան ոչ ամեն մէկ պատմեցի հետ զան զան կռուելով անկող մոյր էկեղից, յին հրապարակի դնուց, որ բուն պաշտան ու կառավարութեան ընտելութեամբ ունեւ։ Գոյրը դարկու առաւ ու նոյն հրապարակի բռնեց։ Իրիկան եղած էր, կռւելք միջ ժամ միտին նսկ տեւեց. ու պարտապէս սեղեց որ քաղցի խոր հրեղարման ոչ առնու, որ առ ժամանակիկոյ կուտաւ պաշտելիւնը մտզլած էր, որպէս զի ապարտաբան թեան ինդ տկարացան։ Ասիւր և ժամ տեւեց, ու տպարաններուն կողմէն յուսահատութեամբ կը պատկրուցէին։ Ա՛ երջապէս դրեւին բոլոր դուր, կարտելու տխրատուց հիւնելոյ (փաշէրեքա) մեանէքն կամ վրտաորիքն կտու, 5 օրս դունդ ունեցող թմաւախիւնեքով սրմայ նեղ փոքոցներուն մէջ հագին կրնային պրծածեց, զոները ջուրդեպին, ու առնու առնուեցաւ։ 2508 տեւելք գէրի բռնուեցաւ, որորը հան զանուած փէրիւրս պարտաւարութեամբը մէկանց ամբողջ ասարէքան, բռնաորդներուն մէջ շատ երեւելի մարգիկ աւ կային։ Այսարտադոր մեանոցներուն թիւը զտմանուցաներ, սրգմհետեւ զու յայտնի չէ, բոլոր ստուգիւ շատ է։ Այստեպիկ միտքը պրծաւ որ որ Ախլան բոլորովին ցաղել, ու թէ որ անհնաւոր լըլլան, նուեւ զբռնէ քաղցի փոյ պաշտ (առնապա) մըլ։

Սպարապետը Արևոտ ասորհանգով հանել ուղեց, բայց կարելի չէր: Երկուրդ սրբ 19ին պատերազմի նորեն սկսու: Բառասնց տեղ տեղ, ետքը ամեն կողմանէ հրազաններ պարզուել սկսան: Օջըրը թեւ պէտ, յոգնած, արտաքին կարգի պատահազմուելու ետան գոյժ վատ ուած էր: Սպարապետը մտաբեր եղած դրն գէրը կանչելի սր ինքը զինքը զօրացրիւ ու յոգնած զօրքին ալ լքիւ մը հանգիստ ապ: Բոլոր մտմաւ ներք պտանէինքոյժ քոջուած էին, բայց զօրքին կաւ տաքութեանը առջին անմեղ որդեկ մը շէն: Իսկ առժամանակեայ կառավարութիւնը Պրոքսենայ կաւ սին պարտար փոխադրուած էր: Ապարապետը ուշեց որ տա շինուածին այ քիչ մը ետքը յարձերի առնու: Եր ինչ տպաւորամբներուն զիտարները որչափ կարելի է ձեռք ձեռք, եւ թէ բռնած մեծամոծները պատանդի գէւա ունենայ, օրդեւ պէ խաղաղութիւնը աւելի դեւ ըստ պոհօրի: Օջըքին միտ առնելու համար պատերազմուլ գնդէր կը խրկէին: Բա՛ն օրը ու նաեւ 19ին աստուղի անձրեւ: Եկաւ, բայց նոյն օրը օդը նորեն բացուելու: Սպարապետը գէւ կը լրտաք որ քաղաքը թխուանթով զարնելու հարկատուութիւն չկար, զօրքն ալ դիշխը զինուարանացներուն մէջ յաշնց, միայն կառավարութեան տուած քոջոյժ բրոննոց, բայց միտքը դրած էր որ Էթէ երկարդ սրբ քաղաքացիները նորէն սկսին, ինչն ալ էր վերջի բնեւ լինի րիւ:

Ինքնուրույն կողմանակ դու հանգիստ եր, բայց միշտ կը կասկածեիր, որ գուցէ ոմանք կամ Հեղափոխականք Միլիտին բարձր յարմար տանն սկսելով, ներս յորձրինքն: Այնն որք Տ'Ասքըր զօրապետն Բաասուայի ու Ղեկնախի կ'ապ տխուր լուրեր հաստն: Նայումս լուսեց որ Բիւնմուզկին սահմանը պատանշներ զինել սկսեալ են: Ղառնց ալ ազատամեղութիւնը էրեւոյ վայր էր, ու Հեղափոխայնն սպառնալովն կը ապաւան, որովհետեւ կ'ըսուէր, որ Ղեկնախին ք խուճէ զորք տուած են: Ղառնց ալ ապէկ պահպանուած էր. Խոնկեղա՝ Մուսլիմ զօրապետը, ու Բուսիւ ալ ուրիշ զուգը մը զորք ապէկ թնայանալներով կը կենային: Ապարաւեալը պատահիցն որ Բիւնմուզկին սահմանը ապէկ պահպանին. ինքն ի նոր խառն իրեն կանչեց, որ

